

[Socialministeren.]

længere Imødegaelse — til Gengæld er det maaske en Fordel for det ærede Medlem, at den ikke bliver saa lang.

Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet (Sneum) og Det radikale Parti (A. M. Hansen) for deres Tilslutning til Lovforslaget og takker ogsaa den ærede Ordfører for Det konservative Parti (Gerda Mundt), hvis Indvendinger i og for sig ikke gik ud paa, at selve Lovforslaget er urigtigt, men som var bange for forskellige Udtalelser i Bemærkningerne, hvad jeg skal komme til om et Øjeblik.

Derimod kan jeg ikke takke den ærede Ordfører for Venstre. Hele den Aand, hvorudfra dette ærede Medlem talte, viste en saadan Mistillid, en saadan Misforstaaelse af, hvad der er tilsigtet med dette Lovforslag, at jeg ikke rigtig forstaar, at disse Udtalelser kommer netop fra Venstre, som baade har været med til at gennemføre Socialreformen, og som i 1931 — tror jeg det var — stillede selvstændigt Forslag om at samle alle disse forskellige Anstalters Administration og Tilsyn under Staten.

Det er ikke rigtigt, at Ministeren i Aarevis har ønsket at faa denne Direktør. Jeg ønsker overhovedet ikke at faa overflødige Embedsmænd, og denne Direktør var overflødig, indtil hele denne Forsorg i Kraft af den foreliggende Lovgivning blev draget ind under Socialministeriet. Om Sammenligningen med Sindssygehospitalerne er mere eller mindre træffende, er mig i og for sig ligegyldigt, det afgørende er, at her er Tale om Bevillinger til et Beløb af over 9½ Mill. Kr., som Socialministeren har Ansvaret for, og som han ikke kan tage Ansvaret for, medmindre han har Adgang til at vide, hvad der foregaar, medens det ikke drejer sig om saa store Beløb for Sindssygehospitalernes Vedkommende. Den Omstændighed, at disse er et mere ensartet Hele, kan dog ikke i højere Grad nødvendiggøre et Direktorat end her, hvor der er Tale om saa mange forskellige Anstalter, og hvor der derfor ogsaa kræves en langt mere omfattende Indsigt.

Der er ikke i mindste Maade Tale om at knægte det private Initiativ — det burde den ærede Ordfører for Venstre vide. Som det ogsaa blev fremhævet af den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, har jeg altid stillet mig overordentlig velvilligt over for det private Initiativ paa dette Omraade, hvad enten dette Initiativ er udgaaet fra filantropiske eller religiøse Kredse —, ganske uanset, hvorfra de er udgaaet. Hensigten med Forslaget er i saa

Henseende kun ved Tilsyn af passende Omfang, for saa vidt det er muligt, at sikre, at Forsorgen er teknisk uangribelig og Økonomien forsvarlig. Andre Ting agter jeg ikke at gribe ind i og har aldrig grebet ind i.

Baggrunden for de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Julin fremsatte, er ganske urigtig, og hvis det ærede Medlem, som jeg aldrig før har set tage Ordet paa mit Omraade, var kendt med de Forhandlinger, der er foregaaet baade i Fjor og tidligere, tror jeg ikke, han vilde have talt, som han gjorde i Dag. Men det er jo muligt, at Udvalgsarbejdet kan overbevise ham om, at der ingen Grund er til at nære den Mistænksomhed, han lod komme til Orde, medens der er Grund til, naar man har gennemført en Lovgivning, at give vedkommende ansvarlige Minister de nødvendige Redskaber i Hænde til en Administration af denne Lovgivning.

Det er ganske umuligt at sidde derovre som Minister og have Ansvaret for de 9—10 Mill. Kr., hvis det skal gaa paa sædvanlig Maade gennem Sekretær, Fuldmægtig og Kontorchef. Jeg maa have en Mand, som jeg ved er inde i disse Ting, og som jeg kan lægge Ansvaret paa. At man fra Venstres Side, som har været med til at gennemføre hele denne Lovgivning, og som selv har stillet Forslag i den Retning, er herimod, er uforstaaeligt; det maa bero paa en Misforstaaelse.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, at her var Tale om et stærkt Indgreb i det private Hjælpearbejde. Nej, der er ikke Tale om andet Indgreb, end der er nødvendigt, hvor det drejer sig om saa store Statstilskud. Vi kan ikke have den Moral her i Landet, at hvor det drejer sig om en offentlig Myndighed, er man under det skarpest mulige Tilsyn lige op til Ministeren, der maa gøre Rede for hver Krone over for Finansudvalget — hvad der er naturligt —, men hvor det drejer sig om en Virksomhed udgaaet af privat Initiativ, kan der kræves store Millionbevillinger, uden at der føres virkelig effektivt Tilsyn med disses Anvendelse, med Økonomien. Det kan ikke være Moralen for offentlig Administration. Det kan jeg ikke tage Ansvaret for. Derfor tror jeg ogsaa, den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti har forset sig lidt paa disse Bemærkninger, som med Vilje er gjort udførlige for at skildre, hvad det er, der er tænkt paa, thi netop hvor det drejer sig om Økonomien, vil jeg ikke engang gaa nær saa vidt, som man paa Forhaand kunde tro. Det fremgaar af Bemærkningerne, som den ærede Ordfører for Det radikale Parti